

6. De mens als onsterfelijke ziel.

Een bijna doodervaring, het hiernamaals, een uittrekking als experiment (25 blz.).

(Redactie : Mr. T'Jampens is aan het woord.)

(Zie cursus 10.11).

Een bijna doodervaring.

Een dame had een Californische leren kennen die in haar buurt kwam wonen, na een telefoontje verneemt ze dat die vrouw een hartcrisis had doorgemaakt en lijkkbleek was. Wat ze tijdens haar crisissen had doorgemaakt kwam hierop neer, en dat is wat het verschil maakt met het grote kapittel vanaf p. 43, ze treedt uit haar lichaam, zweeft erboven, daarna doorheen een donkere gang, een tunnel. De Bijbel spreekt daar ook één keer over in het boek Job.

Mensen die dus klinisch dood zijn hebben de indruk dat ze door een lange gang naar een soort eindpunt gaan, waar een licht schittert. Dat zeggen bijna allen die een bijna doodervaring hebben meegemaakt. De dame bereikt dat licht, en hier zit het verschil met de positieve ervaring, daar ziet ze verlaten heuvels vol naakte mensen, U zegt dat niet veel maar mij zegt dat heel veel. Veel inwijdingsgenootschappen in primitieve stammen en volkeren, spreken in juist dezelfde zin. Op een zondagvoormiddag gaf men op de Franse t.v. een verslag van een inwijding bij wat men in West Afrika de 'Bwiti' noemt. En dat komt hierop neer, volwassenen, geen kinderen, willen de moeilijkheden van het leven grondig overwinnen, eens en voorgoed, en die bwiti-inwijders, ik noem dat wijmannen, dat zijn geen priesters want als je 'priesters' zegt dan denkt men aan ons type van priester.

Bij die initiatieritus dienen wijmannen en wijvrouwen aan de inwijdeling een soort plant toe, iboga, die ook bij ons in het westen bekend is, en die een aantal psychiaters in de Verenigde Staten toepassen om krankzinnigen te genezen. En eigenaardig genoeg, een aantal psychiaters die deze plant toegediend hebben stellen vast dat krankzinnigen op zeer korte tijd genezen, en wel dankzij die plant. Die plant is al eeuwen gekend bij de primitieven in Afrika.

En de Californische dame gebruikte die plant als inwijding. 'Inwijding' wil hier zeggen: je wordt afgezonderd, vergelijk het met een soort retraite van vroeger. Zo moeten jezuïeten 30 dagen per jaar een retraite doormaken, waarbij ze zich enigszins van de wereld afzonderen en zich bezinnen over hun werk. In die primitieve culturen is een inwijding echter keihard, in een aparte tent, met speciale voeding en met o.m. het gebruik van de iboga plant. En na een tijd

beginnen die inwijdelingen de andere wereld en het hiernamaals te zien. En eigenaardig genoeg, de bwiti mensen zeggen ons ook dat ze dan verlaten heuvels vol naakte mensen en schimmen ontmoeten, die er ongelukkig uitzien.

De oude Grieken kenden het verschijnsel 'uittreden' ook, en eigenlijk al die volkeren waren daar vertrouwd mee, maar er wordt bijna nooit over gesproken. Door uit te treden krijgt de Californische dame haar helderziendheid. De beperkingen van ruimte en tijd waar ons biologisch lichaam aan gebonden is, worden er voor een groot deel opgeheven. En de dame ziet dus uiteindelijk het einde van die tunnel. Ze zegt dat de mensen die ze daar zag, geleken op zombies. Wat betekent dat zulke mensen praktisch geen levenskracht meer hebben. Een zombie is een figuur die typisch is voor Haïti en de voedoe-religie.

De universiteit van Harvard, heeft jaren geleden een specialist naar Haïti gestuurd om dat fenomeen grondig wetenschappelijk te onderzoeken, en hij heeft een boek gepubliceerd dat uitzonderlijk boeiend is. Hij heeft vastgesteld dat dat geen verhaaltjes zijn maar werkelijke magische procedés die neerkomen op wat volgt. In elk van die negerdorpen is er een soort van gerechtshof, niet een politieke, maar een eerder religieuze. En als iemand de grenzen van de moraal van de bevolking teveel overschrijdt komen de inwijders van het dorp 's nachts samen en besluiten om van diegene die de grenzen der moraal teveel overschrijdt, een zombie te maken. En dan strooien zij op de grond in de buurt van zijn woning hun producten en kruiden die ze vermengen met kleine stukjes glas, zodat het slachtoffer, wanneer het daar voorbijgaat, zich aan de voeten tot bloedens toe kwetst, waardoor hij besmet wordt. Het slachtoffer dat men zo wil tot zombie maken, krijgt dan ijlkoorts, begint te dwalen, wordt doodziek, en sterft een zekere schijndood. Men begraaft hem maar binnen de 48 uur wordt hij stiekem weer opgegraven. Hij leeft nog, maar beschikt nauwelijks nog over levenskracht. Hij weet dan nauwelijks nog wie hij is. Hij is een zombie geworden, d.w.z. hij is nog juist geschikt om b.v. in een grootwarenhuis de wagentjes te halen en terug te zetten of om op een boerderij zeer eentonig werk te doen. Dus ze overleven, maar zijn zichzelf niet meer. Vele zombies gaan na enkele jaren dood bij gebrek aan levenskracht, of zitten op de stoep urenlang te kijken en niets te doen. Ze zijn ook tot nauwelijks iets nog in staat. Het zijn door zwart magische riten tot automaten omgevormde mensen.

Eigenaardig genoeg, die specialist van Harvard heeft die producten na enorm veel inspanningen in handen gekregen, want de inwijders lossen dat niet graag. En hij heeft die

producten naar de grote universiteiten van de wereld gestuurd. Om nadien vast te stellen dat de meeste van die universiteiten daar nooit op gereageerd heeft. Het is te ‘paranormaal’ en wetenschappers houden daar meestal niet van.

De bwiti-inwijdeling vertelt dat hij tijdens die inwijding zombies zag, die zich recht hielden, schouder aan schouders, en ze deden niets anders dan hem aankijken. Vele ingewijden in die primitieve culturen beschrijven juist dezelfde beelden. En eens dat je dat gezien en doorgemaakt hebt, en het overleefd hebt en er niet krankzinnig van geworden zijt, dan kun je veel levensmoeilijkheden overwinnen en ben je magisch heel wat sterker geworden. Vandaar dat de elite van die primitieve cultuur allemaal willen ingewijd worden.

Keren we terug naar onze Californische dame. Het schouwspel dat zij zag tijdens haar uittreding was zo beangstigend dat ze begon te gillen. Meteen trad ze weer in haar lichaam. Dat is een reden om terug in uw lijf te keren natuurlijk. Dan verdwijnt die tijdelijke helderziendheid en kan ze die akelige beelden die ze in uitgetreden toestand wel zag, plots niet meer waarnemen. Maar de herinnering eraan was haar nog te sterk en ze bleef gillen. Slechts na een kalmeermiddel genomen te hebben sliep ze tenslotte in.

Eens ontwaakt ze was ze ervan overtuigd dat de nadoodse toestand een echte nachtmerrie is. Ze vervloekte alle kerken en religies die de mensen sedert eeuwen foefjes wijsmaken met verhalen over het hemelse paradijs. Zij had dat helemaal niet ervaren, maar was in een soort verschrikkelijke hel terechtgekomen. Zij vertelde haar ervaringen aan twee bejaarde patiënten. Beiden hadden een gelijkaardige ervaring doorgemaakt. Na een bijna doodervaring waren zij eveneens terug bijgekomen. In hoofdzaak vertelden ze een gelijkaardige geschiedenis.

We zien dat de initiaties of inwijdingssystemen van primitieve godsdiensten analoog zijn aan zulke uittredingen. Ze leiden eveneens tot een klinische dood en een weerom ‘herboren worden’. Vandaar dat in al die mythen gezegd wordt: je moet sterven om te verrijzen.

Jezus’ dood en zijn verrijzenis met Pasen is daar een antwoord op, echter van een heel ander type. Zijn nederdaling ter helle maakt dat overledenen, die zich in een soort zombie-toestand bevinden en geen energie meer hebben om verder te evolueren, toch kunnen geholpen worden indien zij zich, minstens minimaal, wensen te bekeren. Wat inhoudt dat zij zich schikken naar de decaloog. Het is in deze visie dat reïncarnatie moet gezien worden. Net zoals

het leven biologisch evolueert, zo evolueert ook de menselijke ziel doorheen vele incarnaties en dit ten goede.. of ten kwade. In dat opzicht is de mens de stichter van de eigen toekomst en het eigen lot. Zijdelings komt de reïncarnatie ook ter sprake in de Bijbel, b.v. wanneer de farizeeën aan Johannes de dooper vragen of hij de reeds lang overleden profeet Elias is. Het blijft evenwel een thema dat niet door iedereen aanvaard wordt.

In een aantal medische kringen worden negatieve ervaringen als die van de Californische dame, geduid als bizarre hallucinaties. De term ‘hallucinatie’ betekent ‘een ingebeeld waarneming’, een ervaring die dus, natuurkundig-medisch, op niets steunt. Maar voor die mensen is dat een echte waarneming natuurlijk. Keren we terug naar de Californische dame en haar de twee dames met een gelijkaardige ervaring. De drie bespraken hun levenservaringen met elkaar. Ze hadden allen een aantal successen gekend, maar ook heel wat moeilijkheden. Alle drie hadden een hartcrisis achter de rug en verbleven nu in hetzelfde hospitaal. Eén gemeenschappelijk punt hadden ze: alle drie verdrongen de misstappen die op hen wogen.

‘Verdringen’ is een Freudiaanse term. Men heeft in het leven een belangrijke misstap begaan maar men onderdrukt dat (bewust) en verdringt dat (onbewust). Men wil het ‘niet meer geweten hebben’. Freud zegt dat veel van zijn patiënten aan verdringing van één of ander kwaad lijden. Verdringing is onbewuste wil om te vergeten. Onderdrukking is de bewuste wil om te vergeten. Je kunt een smerige zaak op uw geweten hebben en zo leven dat je dat vergeet. Maar als dat niet hersteld wordt, blijft dat sluimeren. Ja, het kan zich uiten via allerlei psychofysische kwalen. Voor de psychiaters en therapeuten komt het erop aan om die verdrongen dingen naar boven te halen. Want eigenaardig genoeg, ik zal dat als volgt uitdrukken: wat je door verdringen en onderdrukking aan de voordeur buiten sluit, dat komt al zonder dat je het beseft aan de achterdeur weer naar binnen. Dat is het mechanisme dat Freud ontdekt heeft.

Je kunt iets dat je niet kunt verteren uit uw hoofd steken, en op de duur lukt dat en vergeet je dat, maar als dat niet bewust verwerkt is blijft dat in het on- en onderbewuste hangen en mettertijd zijn er symptomen van neurotische of psychotische aard, die erop wijzen dat er iets onverteerd in de diepere ziel achtergebleven is. En juist dat is hier het fenomeen. En dat kan b.v. weer bewust worden bij een bijna doodservaring. Of zelfs wanneer men op het einde van zijn leven, dit leven ethisch overdenkt. Dat kan b.v. ook wanneer men met pensioen is. Dan is uw bewuste geest niet meer benomen door die arbeidssfeer en de drukte van het leven en komen onverwerkte, verdrongen kwetsuren en trauma’s gemakkelijker in het bewustzijn naar boven.

Hebben ze een slecht geweten dat gebeurt het dat ze nadat ze enkele maanden op pensioen zijn, ze al een dokter nodig hebben. Sommige zijn nerveus en depressief en piekeren over hun fouten. Ze zitten met gedachten die ze aan een dokter gewoonlijk niet vertellen, want dat is dan een hele kunst om dat daar uit te krijgen. Het gaat dan b.v. om een smerige daad uit hun jeugd die niet uitgeklaard is.

Terug naar de drie dames. Alle drie hadden na de doodservaring nog een versterkt schuldgevoel,. Een dergelijke bijna doodservaring is een inwijding en die trekt het onderdrukte en wat verdrongen is bloot. Het is een psychoanalytisch fenomeen, met psychoanalytische waarde. Het is verdrongen en vergeten, maar blijft woekeren en kan psychosomatisch worden. Dat uit zich b.v. in een eigenaardige tandpijn waar de dokters niet wijs uit geraken. Of een doorgedreven medisch onderzoek brengt geen oorzaak aan het licht.

De vrouwen bekenden dat ze door ‘te sterven’ op datgene gestoten waren dat ze het meest vreesden. De neurotici en psychotici die bij een psychiater komen, verlangen dat de dokter hen geneest, maar hebben soms één vrees: nl. dat hij gaat bloot trekken wat ze liever niet bloot getrokken zien. Dat is de ambivalentie of tweesnedigheid. Vandaar het boekje van Freud: “*Die Flucht in die Krankheit*”. Ze zijn niet te genezen, ze blijven liever ziek, niet alleen omdat ze dan medelijden opwekken: ‘jij bent toch nooit gezond, wat heb jij? Jij bent toch een sukkelaar’. Sommige zieken worden zo graag door hun medemens beklaagd. Dat is komedie en ook geen komedie. Het is komedie, maar de patiënt realiseert het zich niet.

De drie vrouwen waren er sindsdien meer dan ooit van overtuigd dat ze hun zonden zullen moeten uitboeten. En hier voel je dat die oude godsdiensten die over zonde spreken en over uitboeten, hier terugkeren, maar op een klinische wijze. Uitboeten betekent: tenminste uitpraten, zodanig dat men het verwerkt heeft. Uitboeten wil niet zeggen gefolterd worden, maar gewoon de moed hebben om dat uit te spreken, tegen mensen waarin ge vertrouwen hebt, zodanig dat je dat verwerkt en eventueel kunt herstellen. Dat was de kracht en de wijsheid zijn die oude godsdiensten. Overigens hebben die inwijdingen dezelfde bedoeling, nl. bloot trekken wat niet in orde en dat laten uitklaren en oplossen. Dat loopt ineen met psychiatrie en psychoanalyse en met religie. Vandaar dus dat ’t is een paranormale ervaring, het heeft iets religieus maar het is ook een psychologische kwestie.

Vandaar dat o.m. primitieve volkeren overtuigd zijn van het bestaan van de hel. M.a.w. zo een goede oude preek over de hel zoals de redemptoristen dat deden: dat is nog niet zo misplaatst. Ik herinner mij als ik nog heel jong was, was er bij ons een redemptorist en die was gekend voor zijn parochiale bezinningsdagen, en hij had een soort van retorisch vermogen dat enig was. De mensen gingen daar naartoe en zelfs degenen die hem niet ernstig namen wilden dat toch eens horen, maar anderen zaten te bibberen van schrik. Ik hoor het hem nog zeggen vanaf de preekstoel: “Ik steek mijn hand in de hel en ik haal eruit de ziel van een hovaardige”, zo deed hij dat en dan beschreef hij hoe hij de mensen geminacht had en zijn straf die er op volgde. “Ik steek opnieuw de hand in de hel en ik haal eruit de ziel van een onkuis mens”, en dan riep hij dat en beschreef het liederlijke leven van die mens.

Je ziet, mensen ervaren een bijna doodervaring op tegengestelde wijze. Aan de ene kant ziet men aan de overzijde vriendelijke mensen, een schitterende omgeving, een warme paradijselijke sfeer, aan anderen die dat meemaken ontmoeten wezens zonder energie die ronddolen in verlaten en desolate oorden, waar men nooit gerust is en waar gevaar loert en men een koude en helse indruk ervaart. Zulke getuigenissen vindt men terug over heel de aardbol. Als er een godsdienstwetenschap is die het zal halen en die zal blijven is het op die manier.

De onsterfelijke ziel en het hiernamaals

Dat is een klassiek onderdeel van de metafysiek. We staan stil bij een Frans artikel, want dat maakt nu furore, die bijna doodservaring. We kunnen hierin een aantal aspecten onderscheiden. 1. De subjectieve indruk te sterven. Daaraan beantwoordt bij de dokter de klinische dood. 2. Een intrede in een duistere gang, dat is de Bijbelse uitdrukking 3. ontmoeting met wezens, o.m. overledenen, nogal dikwijls familieleden. 4. Een aantal mensen ervaren een innerlijke vrede en een gevoel van welbehagen, anderen ervaren duisternis, een gevoel van afgrijzen voor wat ze meemaken. 5. De indruk zich buiten het eigen lichaam te bevinden. Men noemt dat dus uitreden. 6. Voor sommigen de toegang tot een onvermoede levensruimte en tot een liefde uitstralend licht. 7. De panoramische herinnering, overzicht van het voorbije leven tot in de kleinste details, en in omgekeerde volgorde. Het meest recente komt eerst, de herinnering aan de jeugdijaren komt het laatst.

Het verwondert me dat die panoramische herinnering hier slechts op de 7de plaats staat. Voor mij zou dat veel beter op plaats 2 staan. Ik weet niet of je al mensen tegengekomen bent die, dat hebben doorgemaakt. Ik herinner me een elektricien die jaren geleden op een boerderij

de elektriciteit kwam herstellen, hij liep langs de stallingen en viel plots in de aalput. Ze hebben hem er uit getrokken, hij was buiten bewustzijn. Toen hij bijkwam vertelde hij dat hij een panoramische herinnering heeft gehad. Hij zegt in omgekeerde volgorde. Je ziet heel uw leven tot in de laatste details op enkele seconden tijd. Dat is die panoramische herinnering. In de oude catechismus noemt men dat het singuliere of individuele oordeel. Alle religies kennen dat. Dus je krijgt een zicht op heel uw leven maar in omgekeerde volgorde.

8ste aspect: het terug bijkomen met afwezigheid van enige vrees voor het sterven voortaan, tenminste bij de positieve ervaringen. Dan heeft men geen schrik meer om te sterven. En nu begrijp je wat die Oosterse techniek is van T.M., van transcendente meditatie. Die heeft juist hetzelfde effect. Mediteren betekent dat men het dagelijkse leven uitschakelt. Men concentreert zich, komt uit India, China, Japan, men zegt T.M., dat is een techniek die iedereen kan leren, waarin men het zover brengt dat men energie opstapelt en dan uittreedt, niet met behulp van een ander mens of omwille van een doodservaring, maar gewoon door de eigen wil. Als je wil, de eigen ziel buiten het lichaam en dan heb je juist dezelfde indrukken als die positieve ervaring. Ik ken mensen die dat doen. Danig happig ben ik daar niet voor want er zijn ook voorwaarden aan, dat zijn technieken die goed zijn... zolang ze goed zijn, maar houden toch gevaren in.

Ik herinner me een vrouw die aan T.M. deed en ze kwam bij mij op een keer met de volgende klacht: mijnheer zegt ze, ik 'zie' sedert een zekere tijd boven mijn hoofd zes geknielde oosterse figuren en ik geraak dat beeld niet kwijt. In het begin is dat een unieke ervaring maar na weken begint dat op u te werken dat je zegt wat zitten die naar mij te kijken. Ik zeg, mevrouw, wat doe jij daar voor? Wel zeg ze ik doe aan T.M. Ik vraag haar of ze daar een handboek van heeft. Ze bevestigt. Ik vraag wat voor een boek dat is? Is het geschreven door iemand die uit het oosten komt? Ze bevestigt opnieuw. Ik vraag of ze de vereiste overgangsritten heeft gepleegd. Ze weet niet waarover ik het heb. Ze was er dus niet op voorbereid.

Ik vertel u dat. Ik heb duizenden mensen ontmoet die zich met allerlei soorten technieken bezighouden. Ik denk als die madam sterft en ze heeft het ondertussen nog niet opgelost, dat zij dan in die andere wereld, die zes naar haar zal zien kijken en dit misschien voor alle eeuwigheid. Vandaar dat al die religies tot grote voorzichtigheid aanmanen wanneer men die T.M. dat op eigen houtje doet.

Nu natuurlijk sedert de jaren zestig en de hippies en de Yuppies en de beatniks is de rage om alle grenzen te verleggen en alle taboes te doorbreken. Dat geeft een kortstondig aangenaam gevoel omdat de ziel uit het lichaam is dan zweeft ze letterlijk. Maar men ziet bijna altijd enkel deze zijde van de werkelijkheid en weet gewoon niet wat men daarmee in de andere wereld voor zichzelf en anderen veroorzaakt. De kerken hebben altijd gezegd om dat niet te doen, maar ja, men meent het beter te weten en doet het toch. Goed, dat is democratische vrijheid, je kunt dat doen, maar als het mislukt is dat wat anders. En zeer weinig mensen kunnen je dan helpen. Ziet zo de hele dag lang voortduren zes figuren naar u kijken?

Mensen vertellen me nogal gemakkelijk zulke ervaringen die ze voor anderen liever verzwijgen, omdat ik de naam heb daar niet mee te lachen en dat te begrijpen. Ik herinner mij het verhaal van een mevrouw in Antwerpen, die een acupuncturist bezocht. Zij was daar cliënte en zei dat ze er baat bij had. Op een keer zat zij in die zetel en hij was bezig met die naaldjes te bevestigen. Hij steekt een naald op een welbepaalde plaats en plots krijgt ze een schok in haar lichaam, springt van die zetel en loopt de deur uit rent de straat op. En de dokter met zijn witte kleren nog aan liep achter haar aan om ze te kunnen opvangen. En hij heeft ze toch kunnen grijpen. Je ziet de scène, ik steek niet weg ik zou dat willen zien hebben he, de witte kiel achter die madam aan. Hij heeft ze dan kunnen kalmeren. En ze vroeg me nadien vanwaar die schok kwam. Ik zeg ja, weerom, acupunctuur dat steunt op het zien van fijnstoffelijke energielijnen. De meeste dokters die dat toepassen, lezen hierover een boek of twee en nemen de tekeningen van het menselijke lichaam met die lijnen al te letterlijk. Maar de plaats waar die lijnen liggen varieert, afhankelijk van b.v. vermoeidheid, ziekte, tegenslag... dan verleggen die lijnen zich. En wie ze niet op een paranormale wijze ziet, kan er dan gemakkelijk naar prikken. Vandaar die schok.

Ik vraag die dame om te denken aan het ogenblik dat ze in die zetel zat en dat die dokter met de naald steekt. Dan heeft zij in gedachten dat beeld, en kan ik dat met haar mee 'zien'. Door vermoeidheid was die lijn die normaal hier is, net ernaast komen te liggen en hij stak er dus naast. Als je die lijnen niet echt paranormaal of helderziend 'ziet', kan dat gebeuren. Dan helpt een tekening uit een boek u niet. Als je b.v. moe bent dan verschuiven al die lijnen, maar als je dan als acupuncturist daar op inwerkt, riskeer je verkeerd te steken. Je moet dat goed kennen. Met die T.M. is dat hetzelfde, ken je dat niet dan riskeer je fouten. Ik heb aan die dame gezegd, met alle respect maar die dokter is geen Oosterling die die dingen ziet of voelt.

Dat je daar iets kunt mee doen dat heb ik zelf ondervonden. Ik was jaren geleden bij mensen in West Vlaanderen en plots stel ik vast dat de dochter voor verpleegster studeert. En wat bleek, bij herhaling klaagden de mensen erover dat ze pijn hadden wanneer de dochter hen een spuit gaf. Ja, bij mij zien de verpleegsters de aders liggen, dan is een spuit op de juiste plaats geven niet moeilijk, maar bij een aantal vrouwen liggen die aders dieper en is het moeilijker om ze te vinden. Bij mannen is dat meer zichtbaar. En ik zit naar dat meisje te kijken en ik zeg verduiveld, haar aura is toch zeer sterk, ik ga dat toch ne keer proberen. Ik zeg haar dat ik haar kan leren om pijnloos spuiten te geven.

In de formele zin van het woord, en dat is doodsimpel, ik zeg haar dat ze mijn vinger hier moet vastnemen, en er op nijpen. Dan vraag ik haar of ze mijn energielijn ziet. Ze bevestigt en voegt er aan toe dat het geen lijn is maar een breder lint. Ik beaam. Ik vertel haar dat bij uitgeputte mensen die lijn verkleint tot een donker streepje. Dan is het voor het verplegend personeel moeilijker te in prikken. Ook als verpleegster of verpleger zelf vermoeid zijn is het moeilijk om juist te 'zien'. Dus als je fris bent en energierijk, ligt dat lint op een andere plaats, het verplaatst zich. Ik zeg haar dat ze bij vrouwen moet steken waar die dikke lijn is, en bij mannen juist daarnaast. En ze heeft dat probeerd en na een tijd was ze in heel de kliniek gekend om pijnloos spuiten te geven. In het oosten kennen ze dat allemaal in het westen ontdekken ze dat nu. T.M. is een vorm van in die andere wereld thuiskomen maar als je dat op eigen houtje en zonder begeleiding doet riskeer je toch veel.

Herinner u, ik heb tijdens de les van vorig jaar ook iemand laten uittreden. Je herinnert u dat nog. Het schepsel zit hier nog (algemeen gelach). Ik leidde dat wel, maar terloops gezegd ik doe dat nooit zonder uitdrukkelijk een gebed te richten tot de H. Drie-eenheid, want dat is allemaal goed en wel als dat goed afloopt, maar ge moet dat goed kennen en de H. Drie-eenheid is de enige waarborg.

Vandaar dat de kerk doopt in de naam van de Vader, de Zoon en de H. Geest, dat heeft een occulte betekenis. Pas dan begin je te beseffen wat dat is. Tolstoi was daarin thuis, een aantal Russen kennen dat beter dan dat wij dat kennen .

We nemen de cursus op p. 44 waar het boek van Osis en Haraldson (Freiburg, 1972) vermeld wordt. Dat boek handelt over uittredingen en is streng wetenschappelijk geschreven. De schrijvers haalden hun doctoraat in München (1950) wat bewijst dat die universiteit een

uitzonderlijk brede mentaliteit had. Bij onze Belgische universiteiten zou je dat niet moeten riskeren hebben. Sommige Duitse universiteiten waren toen al in de sfeer van new Age, maar dan zo wetenschappelijk mogelijk.

Osis en Haraldson hebben willen bewijzen hoe het begrip paradijs is ontstaan op een zo wetenschappelijk mogelijke manier. Je kunt dat eens lezen, dat boek staat er vol van. Het merendeel van de mensen die dat beleeft en dat overleeft spreekt daar bitter weinig over. Uit schaamte en uit schrik om als zonderling bekeken te worden. Maar ik trek uw aandacht op de onderzoeksmethode (p. 49), op de enquête. Dat is voor ons van groot belang. Rond 1950 hebben de auteurs aan vele grote hospitalen over de hele wereld een vragenlijst gestuurd, met de vraag of er zich bij stervenden merkwaardige paranormale ervaringen toonden. En die antwoorden hebben ze dan statistisch verwerkt. Het ging om een vragenlijst die aan 5000 artsen verpleegsters in actieve dienst gezonden werd. Het gaat dus om een wetenschappelijk grootschalig sociologisch onderzoek.

Osis en Haraldson rangschikken een aantal negatieve ervaringen bij hallucinaties, dus zonder enige werkelijkheidswaarde, maar dat is lang niet zeker. Patiënten met negatieve ervaringen durven dat verdringen en onderdrukken, maar dat leidt zo voor de onderzoekers die zulke 'hallucinaties' niet ernstig nemen, tot een verkeerd beeld.

Patiënten met een bijna doodervaring vertellen dat ze kort voor de dood ook nog levende personen aan hun bed zien verschijnen. Dat is niet noodzakelijk een hallucinatie maar kan ook een geval van telepathie zijn. Dat bestaat nogal gemakkelijk tussen moeder en kind. Een kind is b.v. betrokken bij een ernstig ongeval op straat en de moeder die thuis is voelt het.

Osis en Haraldson hebben in hun boek veel aandacht voor de paradijselijke ervaringen. Dat is de sterkte van dat onderzoek, maar de negatieve ervaringen worden nogal gemakkelijk tussen haakjes gezet of als hallucinaties afgedaan. Dat is de zwakte van hun onderzoek. Zij vermelden dat 1318 mensen in hun doodstrijd verschijningen van bekenden hadden beleefd, en 884 hadden gezichten beleefd. Wat het verschil is tussen verschijningen en gezichten heb ik uit het boek niet kunnen opmaken. Verder kenden 753 patiënten met een doods nabije ervaring een opvallende omslag in hun humeur. Ze hadden plots geen pijn meer en stierven blijgezind. Een 190 gevallen werden diepgaander onderzocht. In 83% hadden de verschijningen betrekking op overleden familieleden, die hen kwamen begeleiden. Zulke hulp staat in sterk contrast met

mensen die het hadden over bergen vol van naakte zombies. Verwijzen we opnieuw naar primitieve inwijdingsriten waar zich ook bizarre en beangstigende ervaringen toonden.

Let op, in het Engels betekent ‘psychic’ paranormaal. Ge moet zien in welke context dat gebruikt wordt. Wij zouden dat vertalen door psychisch maar dat is verkeerd, dat is paranormaal.

Kijk, wat is wetenschappelijk de zwakte, dat het tweemaal getuigenissen zijn. Vooreerst van de patiënt, en dan van het verplegend personeel. Maar een getuigenis is wetenschappelijk altijd zwak. Nu is er wel wat men ‘inductie’ noemt. De vele getuigenissen convergeren. Het gaat over vele gelijklopende vaststellingen. Er is het grote aantal gevallen, de spreiding over heel de aardbol, de gevallen die erg op elkaar gelijk zijn zonder dat de mensen mekaar. En dan komt dat in het onderzoek van Osis en Haraldson. De schrijvers en eigenlijk iedereen, zij kunnen zich afvragen waarom dokters en de verpleegsters de gegevens zouden vervalsen? En waarom zouden die mensen die op hun sterfbed zulke ervaringen doormaken dat verkeerd weergeven? Maar wat men de ‘hard science’, noemt, gaat daar altijd een vraagteken achter zetten. Dat is voor hen geen harde wetenschap maar een sociologische studie van getuigenissen. Maar kijk, de godsdiensten over de hele aardbol hebben zich altijd op zo’n dingen gesteund. Het is wel de eerste keer dat zulk een onderzoek zo wetenschappelijk mogelijk gebeurt.

De samenvatting, in platonische termen het ‘lemma’ van al die gevallen komt in wezen hierop neer. Ofwel is er leven na de dood en dat is de stelling van Osis en Haraldson, ofwel is er helemaal geen leven na de dood en zijn alle individuele getuigenissen gewoon hallucinaties. W. James zal hier van een ‘artsenmaterialisme’ spreken. Bij sommige wetenschappers kun je ten overvloede met bewijsmateriaal aankomen, hun materialistische, hun al te natuurwetenschappelijke mentaliteit laat niet toe hierop in te gaan.

Jezus zegt het van de Joden van zijn tijd: veronderstel dat de doden verrijzen, dan nog zullen ze het niet geloven. In die zin is het etiket ‘wetenschappelijk onderzoek’ dat op het werk van de schrijvers gekleefd wordt, wat naïef, keiharde wetenschappers overtuig je met niets. Het enige dat je kunt doen is er op wachten tot ze het zelf beleven, maar dan zijn ze voor hun collega’s zo beschaamd dat ze dat doodzwijgen, of worden ze uit de rangen van de wetenschap verwijderd. Dat is altijd dezelfde historie. Ik heb dikwijls gesprekken gehad met echte wetenschappers. Met mij hebben ze het niet gemakkelijk omdat ik ook logisch en

wetenschappelijk gevormd ben. Ik hamer telkens opnieuw op hun zwakke plekken. En de zwakke plek bij uitstek is de volgende: bewijs mij eerst dat uw natuurwetenschappelijk model het enige is dat bestaat en dat dat alle werkelijkheid, ook de paranormale, vat. En dat kunnen ze niet en dan worden ze wel eens kwaad. Dan lach ik ne keer, en zeg dat zolang zij niet bewijzen dat hun natuurwetenschap ontologie is, ten volle, en alle werkelijkheid kan vatten, tot zolang beschouw ik hun mening als een mening die natuurwetenschappelijk is, maar die tekort schiet op al wat niet natuurwetenschappelijk vatbaar is.

Ik heb op TF 1 uitzendingen discussies van wetenschappers gevolgd. Nooit, maar nooit werd de vraag gesteld: wat voor bewijs heb jij dat uw natuurwetenschappelijke methode alle werkelijkheid omvat. Men discuteert en geeft getuigenissen, neen, je moet die mensen op hun natuurwetenschappelijk statuut pakken en zeggen kijk, jij moet bewijzen dat jij met natuurwetenschappelijke middelen kunt oordelen of de ziel bestaat of die getuigenissen vals zijn of niet. En dat kunnen ze niet, want hun methode is beperkt.

Ik vraag hen b.v. als je getrouwd bent, welke natuurwetenschappelijke zekerheid heb jij dat uw vrouw u graag zag? Geen natuurlijk. Hoe moet je dat bewijzen? En mag ik dan beweren dat ze u niet graag ziet? Dat gaat toch niet op. En ik zeg: het is het fundament van uw leven. Jij bent ervan overtuigd dat uw vrouw u graag ziet en omgekeerd. Dat steunt op aanvoelen en op een voortgaan op uw en haar woorden en daden enzovoort. Met natuurwetenschap heeft dat niets te zien. En toch is het werkelijk.

Ik g nu het examen voorbereiden om het u gemakkelijk te maken.

1. Filosofie is geen levens- en wereldbeschouwing, ze is dat wel, maar ze is wel ontologie, d.w.z. de hoofdvraag is altijd: hoe werkelijk is iets en hoe is het werkelijk? Dat verstaat iedereen. En dat geldt voor die kosmologie, die theologie en die psychologie. Want dat is de hoofdinhoud van dit jaar. Niet over een grenzeloze reeks details. Die moeten er wel zijn, maar..

2. De vraag is dan: Wat is ontologie? Natuurlijk. Blz. 06 en 07, en 08, natuurlijk gaat dat vooral over Wolff en Hegel omdat ze de laatste grote ontologen zijn van de geschiedenis.

3. De grondfout van de encyclopedische filosofie of ontologie: dat komt hierop neer zij beschikken enkel over een beperkte ervaring, steekproeven, dus de totaliteit van al wat werkelijk is ontsnapt ons, alhoewel we een begrip hebben van die totaliteit in het woord

werkelijkheid of zijn. m.a.w. de zogenaamde crisis van de ontologie is niet de crisis van de ontologie maar van die encyclopedische vorm daarvan. Die, ik herhaal, waardevol is, als je nu Hegel leest, dat is buitengewoon instructief, en toch schiet dat tekort. Blz. 04 filosofie is geen wereld- en levensbeschouwing maar ontologie. Blz. 6, 7, 8 ontologie is dat wat zich toont en wat aantoonbaar is als werkelijk.

4. En dat is van belang: de grondslagen van de ethiek of van het gewetensvol gedrag, het bestaat daarin dat men een gegeven en gevraagde ziet en die opgave tracht op te lossen. Dat is gewetensvol zijn. Ethiek of gewetensvol, de theorie over wat is geweten en wat is gewetenloos. p. 31. dat is 'recht'. En dat gaat wel degelijk over beschikkingsrecht, dat wordt wel eens vergeten. B.v. 1ste gegeven: voor een klas staan = gegeven, 2de gegeven: is het programma. Aangezien jij die opgave moet waar maken, moet oplossen, heb jij recht op de noodzakelijke en voldoende gegevens om die opdracht waar te maken. Jij moet kunnen beschikken over gezag, materialen... anders wordt uw opgave nooit waargemaakt. M.a.w. men moet kunnen beschikken over de nodige middelen om de oplossing waar te maken. Recht = beschikkingsrecht. De basisbegrippen zijn niet moeilijk. Daarop heeft de mens recht om zijn opgave aan te kunnen?

(cursus 06 MA. 02) Dat is het hedendaags materialisme. De meesten zullen het er moeilijk mee hebben om die materialistische theorie voor zich over te nemen, maar je moet ze toch kennen, want ze is zeer invloedrijk vooral in wetenschappelijke middens.

(cursus Ma. 03). Dennett over Freud, daar wringt het, Freud is ook materialist maar hij gelooft nog aan een ik. Voor een hedendaags materialist is 'ik' nonsens. Er is geen ik en geen bewustzijn, of liever ze kunnen dat niet loochenen maar trachten dat ik en dat bewustzijn weg te redeneren met b.v. het schema van ordinateuren die informatie verwerken enz. Freud heeft dat nooit gedaan. Voor Freud was het ik en het bewustzijn de top van mens zijn. Het onbewuste en het onderbewuste was daar wel, maar als hij teveel onderduikt in on- en onderbewuste komt hij niet tot een echt ik, en dus is hij eigenlijk geen mens. Er is tussen het materialisme van Freud en Dennett een reusachtig verschil. Met het on- en onderbewuste hebben de materialisten niet veel moeite, maar het is met het ik en het bewustzijn. Er was in Parijs een discussie tussen een prof van 'Institut de France' en Ricoeur, de protestantse denker. En Ricoeur heeft de volgende stelling verdedigd: De prof van L'Institut de France zei mijn hersenen denken, neen zegt Ricoeur; ik denk maar mijn hersenen functioneren daarbij. De vertegenwoordiger van 'Institut

de France', zei, mijn hersenen denken. Voor Freud is 'ik denk' nog altijd geldig. Voor een Dennet niet, die zegt: 'mijn hersenen denken'. Zeggen 'ik denk' is dus een vergissing omtrent de ware werkelijkheid. De ware werkelijkheid voor hem is biologisch.

Kosmologie: ik trek de aandacht op de wijsgerige knelpunten die voor u van belang zijn. De cursus heeft als bedoeling u materialen te geven want als ik het u laat opzoeken je gaat enorm veel tijd verliezen en er nog niet uit geraken. Veel van die teksten zijn voor u ook niet leesbaar. De vraag is: hoe werkelijk is kosmologie en hoe, op welke wijze, is ze werkelijk? Het antwoord wordt gegeven. K02 en 03, nl. de natuurkundige doet aan indirecte waarneming, d.w.z. zijn waarnemingen zijn natuurlijk gelijk de onze. Als ze een machine zien staan zien ze een machine staan, het wordt wetenschappelijk wanneer er een theorie zit tussen diegene die kijkt en het waargenomene. En dat heet men indirecte waarneming.

(cursus p. 05) Dat is het reductief karakter. Herinner u de natuurkundige die zegt: Melkkoeien, doen we alsof ze bollen zijn, de levende koe komt niet in aanmerking, maar wel de bollen. En later kun je die bol vergelijken met een uier en met melkproductie. Dat is typisch natuurkundig. Niet de levende koe, wel een abstract schema van die koe, dan is dat vatbaar voor wiskunde, vooral structuurwiskunde, formules. Dat wordt uitgelegd in 06 en 07 wiskunde en experiment. Als er een atoombom gemaakt wordt, de theorie ontsnapt aan de meeste mensen, maar men ziet het effect. Er zijn 2 aspecten aan natuurkunde: de fenomenen die gegeven zijn herleiden, reduceren tot het mathematische, dank zij die mathematische formules experimenten opzetten zodat men toetst of het juist is. Maar de gewone mens ziet wel de effecten.

Basisbegrippen (cursus p. 09 tot 13), dat is materie, energie, informatie; de natuur is materie, die materie is draagster van energie, cf. Formule van Einstein. Informatie, dat is recent. Er is een precieze datum: 1848 Helmholtz: invoeren energetische theorie. 1948 invoeren van de cybernetische theorie. Eeuwenlang ging de natuurkunde voort met het eerste begrip. Dan was er de crisis van het materialisme. Tot 1848 konden de materialisten voort doen met materie als hun basisbegrip. Daarna moesten ze een energetische theorie invoeren om hun materialistische filosofie aan te passen. En sedert de jaren 50 moet het materialisme iets dat niet meer materieel is, invoeren. Want dat heeft de aanleiding gegeven tot grote discussies. Materialisme moet iets dat geen materie is, invoeren. Inzicht kennis, waarheid, wat is dat? Als je daarmee rekening houdt kun je de natuurkunde een plaats geven. Nl. de wiskundige en experimentele benadering van materie energie en informatie. Een dokter is natuurkundig

gevormd, zijn eerste blik op u als zieke is gelijk die bolvorm: hoe een diagnose stellen en die is natuurkundig gekleurd.

Kosmologie, theologie.

(cursus p. 2–3), De theologie hebben we niet van de Bijbel maar van de oude Grieken, de Bijbel kent geen theologie omdat de Grieken denkende wezens zijn en de Bijbel veel meer puur religieus. De Bijbel zal dat b.v. goddelijke wijsheid heten, maar een theologie zoals de Grieken, de Bijbel heeft dat in die laatste boeken min of meer, die Griekse teksten, de Grieken kennen drie soorten theologie: 1. de mythen, mythologische, 2. de politieke, dat is dan de staatsgodsdienst. Het is daarmee dat de eerste christenen getoetst werden of zij de goden van het Romeinse rijk, al was het maar pro forma, wilden aanvaarden, en 3. de fysische theologie, en dat is de eigenlijke filosofische.

Eigenaardig genoeg, 06 tot 08, Materie, energie en informatie keren hier terug maar onder een andere vorm. Al de religies hebben het over een fijnstoffelijke materie, over een energie die ze levenskracht noemen en over informatie. D.w.z. er is een intellectuele inhoud aan die materie en die energie. Dat is niet blind. Dat zijn fundamentele blz.

En dan blz. 32. de uitleg van wat kwaad en boosheid is voor de religies, de meest frequente is de demonistische. D.w.z. Al wat heilig en goddelijk is, is in de heidense godsdiensten altijd tweesnedig, een mengeling van goed en kwaad. De zogenaamde harmonie der tegengestelden. Al die grote figuren van de Summeriërs, de Babyloniërs, de Assyriërs, de Egyptenaren, Grieken, Romeinen, Germanen, alle mensen die een beetje ontwikkeld waren stelden vast dat de heilige wezens die zij vereerden, op moreel gebied zeer twijfelachtig konden zijn. Zij stichten zowel heil als onheil. En daar begint de Bijbel. Het is daarmee dat de Bijbel op de eerste bladzijde spreekt van goed-en-kwaad, met streepjes, d.w.z. zich thuis voelen zowel in kwaad als in goed. Dat is de formule van die heidense theologen. Dat wordt veel te weinig uitgelegd, dat die heidenen zelf grote problemen hebben met religie. Daar begint dus de Bijbel.

Dan wijsgerige psychologie of menskundig. Kijk vooral naar de definitie van leven. Eén van de grootste huidige biologen zegt: leven is dat wat georganiseerd is... De dode materie is ook georganiseerd, maar allé ja, 02 bis, bekijkt dat goed, dat beheerst de hele biologie van heden, dat ziet er simpel uit maar is het niet. Wat is leven? Het verschil levenloos, 102, je weet dat sedert 30 jaar is er een enorme ommekeer. Sedert Pasteur was men er van overtuigd dat er een grote kloof was tussen levenloos en levend. De laatste 30 jaar vooral legt men vooral de

nadruk op de continuïteit. Dat speelt vooral in de kaart van de materialisten en van de Nazi's. 02, waarin verschilt levend van levenloos. De gedachten bij de specialisten van biologie zijn bijzonder geëvolueerd. Dat trekt b.v. het belang van psychologie en sociologie in twijfel. Om praktisch te zijn, kinderen met leerproblemen zal men nu liefst biologisch trachten te benaderen. Hun hersenen en DNA onderzoeken om te weten welke factoren aan de oorsprong liggen van die leermoeilijkheden. Tot nu toe was dat vooral psychologie en toegepaste psychologie en wat sociologie, uit welk milieu komt dat kind, dat is sociologisch. We zitten in een fase waarin leermoeilijkheden helemaal anders bekeken worden. Omdat de mens anders bekeken wordt.

(Cursus p. 03-04) biologie en gedrag; een paar blz. over hersenwetenschappen. Daar moet je een basis over hebben. Dat artikel komt uit *natuur en techniek* en dat is het beste dat ik daar over ken. Die redactie is zeer deskundig en voorzichtig. Die verschuiving en het accent op de hersenen en DNA speelt in de kaart van de materialisten die daardoor niet meer verplicht zijn van een ik en een ziel die ik zeg van zichzelf .. de nazi's hebben altijd beweerd dat de werkelijke definitie van de mens biologisch is. Genetisch en hersenwetenschappelijk. B.v. in Zwitserland, gisteren is er volksraadpleging geweest, 40% van de Zwitsers was radicaal tegen de nieuwe bio-ethiek omdat dat teveel herinnert aan de nazitijd. 60% zegt ja omdat ze vinden dat wetenschappelijk onderzoek op dat terrein moet voortgaan. 40% waren flagrant tegen dat voortzetten van het hersenwetenschappelijk en genetisch onderzoek. Het gerecht past dat al toe (DNA) om een individu op te sporen. Dat is de biologische kant van de psyché.

Een doodsnabije ervaring

En nu de paranormale, (cursus Z p. 43- 44), het begrip doodsnabije ervaring. En waarom sta ik daar bijzonder bij stil, die laatste tekst is een perfecte tekst van sociologisch onderzoek. Religie wordt niet bekeken puur religieus, catechetisch, maar sociologisch; hoeveel percentage van de mensen in de V.S. en India kennen een bijna doodservaring. 5000 formulieren enz. Dat is de sociologische methode. Ze wordt beschreven in Z. 49 –50. en dan 55 het cultuurhistorisch bewijs, dat hoort samen, en dan 59- 60 dat is het essentiële. Als je dat nooit heb meegemaakt, paranormale ervaringen, wordt dat een probleem. Z. 59-60. Wat op bord staat is de structuur van die cursus, dat waarop et aankomt de rest is om dat kracht bij te zetten en toe te lichten, u informatie te verschaffen.

Ik ga straks, want het eerste jaar heeft mijn experiment niet meegemaakt. Ik wil niet dat je dit eerste jaar beëindigd zonder dat je min of meer die eigenaardige wereld leert kennen uit een

directe aanschouwing. Wat in mijn cursus staat dat zijn teksten, maar de directe aanschouwing dat is veel instructiever. *Science et vie*, over New Age, de redactie weet perfect dat die tekst leugenachtig is. Op de meest cynische manier wordt er gemanipuleerd als het over paranormologie gaat. De grote laboratoria van paranormologie, dat zijn de veiligheidsdiensten van de staat, CIA heeft netwerk van laboratoria waar duchtig geëxperimenteerd wordt met hederzienden en met psychokinetisch begaafden. Hetzelfde in Rusland, Hongarije, Tsjechië, Bulgarije. Al die communistische staten waren verre voor op de Amerikanen op een zeker ogenblik. De Amerikanen zijn plots beginnen te ontdekken dat parapsychologie toepassingen heeft op militair terrein. Tweede soort dat zijn de instituten van microfysica. Omdat die microfysici ondervonden hebben dat als iemand een beetje begaafd is en hij concentreert zijn geest op die processen, dat die processen veranderen en op een meetbare manier. Als dus *Science et vie* het tegenovergestelde schrijft, weet de redactie zeer goed dat ze liegt. Maar onder de druk van de legerstaven wil men niet buiten die enge kring dat men er te veel van weet. Dat is de ware toedracht. Cynisch wordt er gelogen, er worden journalisten uitgekocht, er worden illusionisten uitgekocht om de mensen wijs te maken dat het allemaal niet bestaat. Schaamteloos. Ik kan begrijpen, omdat de staatsveiligheid op het spel staat. Hitler en de nazi's hebben dat al gedaan. Al wat paranormaal begaafd was in Duitsland, en niet uitdrukkelijk nazi was, werd opgespoord en een kopje kleiner gemaakt. De rijksdag werd in brand gestoken. In Berlijn: dagen ervoor had een Nederlands helderziende gezegd had: 'ik zie de rijksdag in brand staan'. Er waren natuurlijk nazi's in de zaal, na de rijksdag is die man opgepakt en verdwenen. Legerstaven en de staatsveiligheid willen niet dat begaafde mensen een rol spelen, ofwel dwingen ze de mensen, de CIA doet dat en de GRU, dat is de nieuwe naam voor de kgb, ze kidnappen u en stellen u voor de keuze. Dat wordt verzwegen. Dat belet niet dat het waar is. Wat is die cursus staat is bloedige ernst.

Vooraf op het gebied van de microfysica. Religies hebben altijd over fijne deeltjes gesproken die energie en informatie bevatten. M.a.w. hier kruisen ze elkaar. De Belgische staatsveiligheid houdt zich ook intensief met parapsychologisch onderzoek bezig. Dat wordt stil gehouden. De regering moet subsidies vrijgeven, dat krijgt een deknaam van staatsveiligheid maar dat is daar in begrepen. We gaan nu een klein beetje rusten.

Een experiment: een uitbreiding.

Redactie: Mr. T'Jampens, als sensitief, ziener en magiër, beheerst als geen ander beheerst zulke magische processen en wordt hierin bovendien begeleid door wat hij zijn 'inwendige

stem' noemt, een heilige uit de vroege middeleeuwen die zich volgens zijn zeggen jaren geleden aan hem kenbaar maakte en hem zijn hele verdere leven raad gaf. Het verslag dat hieronder volgt is dus enkel informatief. Wie niet over de vereiste paranormale gaven beschikt, en dat is bij ons weten bijna iedereen, houdt zich dus ver van zulke praktijken. Wie zich toch onbevoegd en zonder hogere leiding aan zulke paranormale experimenten waagt, zal niet alleen het experiment zien mislukken, maar kan bovendien bij zichzelf en anderen grote mentale schade veroorzaken. Men kan hiervoor niet voldoende waarschuwen.

Eén raad, begin er niet aan, doe dit niet!

(Redactie: Mr. T'Jampens is aan het woord).

Je moet geen schrik hebben, de meeste mensen hebben er schrik van, wie durft? Jij? (N. geeft zich op als vrijwilligster). Of je er nu in gelooft of niet dat heeft geen belang, maar let op uw lichaam. Want als zo'n dingen gebeuren, je mag niet gehinderd zijn door uw omgeving, je moet het rechtstreeks kunnen zien. Kijk wat ik doe, ik ontspan mij. Als ge zo'n dingen doet, is dat best met een minimale ontspanning. In een primitieve cultuur is dat normaal, maar de westerse mens heeft dat bewust onderdrukt en onbewust verdrongen. Wat doe ik? Maken dat er energie is in en rondom haar en tegelijk stromen van die fijne materie naar u allemaal toe, dat is dus één krachtveld. Dat is een natuurkundig begrip. Het is precies alsof die oerreligies een soort natuurkunde zijn, maar van een sacrale aard, sacraal wil zeggen anders dan de gewoon materiële en biologische fenomenen. Als ik mijn handen beweeg N., voel jij dat in uw lichaam? Dat ontspant. Haar spanning moet verdwijnen, dat schepsel moet zich ontspannen...N: "dat gaat nog lang duren" (algemeen gelach).

Wat ga ik nu doen? Dat raakt direct alle religies, de mens heeft een ziel en die ziel heeft een schim. D.w.z. een welbepaalde fijnstoffelijke vorm die energie geladen is en die informatie bevat, b.v. als iemand een hartziekte kweekt is dat in die sfeer zwart of vuil grijs. Die informatie betekent intellectuele inhoud. Om dat te versnellen ga ik de methode toepassen van de transcendente meditatie, maar met dat verschil dat N. niet mediteert maar dat ik hetzelfde doe zonder dat zij transcendent moet mediteren.

Transcendente meditatie is zichzelf met het heelal in verband brengen en energie opstapelen zodat je met uw ziel uw lichaam kunt verlaten. Niet helemaal want dan val je in slaap en als het zeer sterk is, ben je schijndood. Dan is de ziel bijna helemaal uit het lichaam

gegaan en dan zijn er twee navelstrengen, men noemt dat de zilveren koord. Dat komt in de Bijbel voor in het O.T. in de wijsheidsboeken.

De oude Joden kennen dat maar verdringen en onderdrukken dat omdat de Joodse en de Bijbelse godsdiensten volksgodsdiensten zijn, nl. voor grote massa's en omdat ze ervan overtuigd zijn dat de doorsnee mens en de grote massa's dat niet kunnen verwerken, waarin ze grotendeels gelijk hebben; Vandaar dat de kerken en het jodendom eerder anti zijn. In die zin ben ik een uitzondering van de grammatica van de Bijbel, maar je ziet zeer goed dat op onze dagen de volksreligie verpulvert.

De kerk, misschien in sommige landen nog, min of meer, zeker bij ons in het Westen, is de kerk één van de vele wereldbeschouwingen tussen vele anderen. M.a.w. het volk als volk is niet meer kerkelijk. Dus blijft het bij een individuele keuze met traditionele resten. M.a.w. nu worden de kerkelijke middens gedwongen de wortel van de religies te bekijken. Tot nu toe konden ze dat bedekken met catechismus en sacramenten, want sacramenten zijn occulte fenomenen maar die voor iedereen toegankelijk zijn en die geen problemen stellen. Als een kind gedoopt wordt, ritueel, zegt de priester: ik doop u in de naam van de vader, de zoon en de H. Geest, en daarmee afgelopen. Maar er gebeurt iets op dat paranormaal gebied. Het gevolg is dus dat religies nu door die moderne crisis wel gedwongen zijn om hun eigenlijke wortels bloot te trekken, en die wortels zijn van occulte, sacrale aard. Dat is de achtergrond en dat is ook de achtergrond van New Age. In de westerse wereld zijn er de laatste 10 –20 jaar miljoenen mensen die niet meer kerkelijk zijn maar die wel religieus willen zijn en die een religie zoeken maar een persoonlijke en een nieuwe en die liefst gefundeerd is op ervaring.

Ja, nu begin ik. Dus ik moet N. haar zielelichaam, haar ik en haar bewustzijn, met fijne materie, energie en informatie uit haar trekken, kijk hoe ik dat doe, dat is kwestie van met uw verbeelding te werken. Nl. Ik doe alsof er fijne draadjes van die fijne materie, energie en informatie uit mijn vingers in haar trekken vanaf haar voeten tot aan haar hoofd en kijk, ik trek die ziel mee, maar zover, een cm of twee, drie is ze dan uitgetreden, ze wordt er praktisch niets van gewaar maar dat moet progressief gebeuren. Als je dus uitzendingen ziet over die dingen, denk er aan dat er gewerkt wordt met de ziel als zielelichaam, maar dan een fijnstoffelijk lichaam, een energie die anders is dan de gewone, en die volgens mij microfysisch is, zonder twijfel.

Ik rust nu een beetje, want heel haar biologie moet zich daar aan aanpassen want de biologie is helemaal beheerst door die fijnstoffelijke schim, die als ze volledig uitgetreden zou zijn en vooral als het helemaal donker zou zijn gemaakt, onder u zouden er een aantal zijn die N. nog een keer zien (redactie: opm., maar dan fijnstoffelijk). Ze zit hier biologisch maar b.v. hier, want ik voel dat die uittreding naar hier neigt, een tweede keer zichtbaar wordt, maar nevelachtig, dan als een soort nevel die haar vorm heeft.

Nu de tweede graad. Weerom die draadjes die vanuit mijn vingers alle delen van haar biologisch lichaam doordringen, ik trek haar nog een beetje meer uit haar biologisch lichaam. Nu is dat tot hier.... Dat pakt altijd op mijn adem omdat dat enorme grote dosissen energie van mij vraagt, want ik mag haar niet uitputten. Zij moet integendeel opgeladen worden en mag geen enkele schade ondergaan. Het is daarmee dat mensen die dat brutaal doen, dat bederven. Terloops gezegd, waar dat een hoofdrol speelt dat is behalve in het bloedsysteem, is dat het lymfesysteem. Ik weet niet of je al horen spreken hebt van lymfedrainage, wel dat lymfedrainage mobiliseert altijd tegelijkertijd wat ik doe.

Derde keer, dan zijn we ver genoeg. In mijn verbeelding zie ik ontelbare draadjes. Zijn er onder u die met hun geest een rode kleur zien rond N.? Dat komt in uw geest en verbeelding op. Of zie je een andere kleur. Die kleur toont zich in uw verbeelding. De verbeelding is een waarnemingsvermogen. Mensen met veel verbeelding zijn creatief; mensen zonder veel verbeelding niet. Waarom zijn ze creatief? Omdat ze met dat waarnemingsorgaan in situaties voelen in welke richting het zou moeten gaan en daardoor vernieuwen ze, vinden ze iets uit.

Wie ziet er wat van? Welke kleur zie je? Wie durft er zich riskeren aan een kleur? Iemand zegt: dat is paarsblauw. Hoe ver, kom het hier vooraan tonen hoe ver de aura van N. zich heeft uitgebreid. Kom rustig naar hier, niet te geweldig want je komt in de uitgebreide aura. Welke vorm heeft de aura? Sikkelvormig. Ik ga daar niet in steken, want dat zou N. pijn doen. Kijk naar de hoofdaura, je kent de heiligenbeelden met die aura's. De aura verplaatst zich meer in de breedte en rondom haar lichaam. Wie zou die kleur hier kunnen raden, want dat is een soort van raden he, dat is wichelen, d.w.z. ik zie het niet biologisch en niet natuurkundig, maar ik zie het met mijn verbeelding, en met mijn denkende geest.

Zou jij je durven riskeren? Eerste indruk he? Paars, Lichtblauw, inderdaad, maar jij bent daar bijzonder begaafd voor he. Ieder mens is op dat punt begaafd, maar de ene meer dan de

andere, maar onze beschaving onderdrukt en verdringt dat en daarmee komt dat weinig of niet tot uiting.

N. heeft een eigenaardige begaafdheid, al wat voedsel is, als zij dat manipuleert, wordt opgeladen met haar kracht. Het is daarmee dat bij een primitieve cultuur het bereiden van eten altijd ritueel gebeurt. Nooit zo brutaal, dierkundig, zoals wij dat nu doen, omdat die culturen wisten dat de levenskracht van de mensen die daarmee bezig zijn, daar in gemengd is en diegenen die eten en drinken, hun levenskracht ook bevordert of tegengewerkt wordt. Wat voor kleur hangt er nu zo, ja... ? Allé, dat komt onmiddellijk in uw denken en verbeelding, maar ongelukkigerwijze, moderne mensen beginnen zich af te vragen ben ik wel juist en dan ben je dat weerom kwijt. Die eerste indruk is de juiste. Je laat u gewoon gaan. Achteraf kun je er over discussiëren. Wat voor kleur hangt er nu als je aan die appel denkt? Geel. Zijn er die een andere kleur vermoeden? Groen. Niet iedereen ziet dezelfde kleur. Waarom? Omdat de benaderingswijze van mens tot mens verschilt. Je zult op zo'n aantallen misschien een kleur of vijf zes hebben, dat wil niet zeggen dat het niet objectief is, maar de ene ziet meer dan de andere en anders dan de ander, dus reageer nooit met te zeggen: ja maar er is onenigheid dus is het subjectief, dat is niet waar, de mensen verschillen in het vermogen om dat op te vangen.

Ben je nu rustig? Je ziet dat het niet lang duurt he. .. Nu ga ik een beweging maken en let op uw lichaam. Zijn er die die beweging voelen? Er zijn er zeker die dat voelen. Ik zal ne keer een andere beweging maken. Zijn er die dat voelen? Dat is moeilijker, als het traag is en van binnen naar buiten... ja het hoofd he, als ik voort doe zou het aan N. koppijn geven. Heb jij regelmatig koppijn of zijn er in uw onmiddellijke omgeving mensen die koppijn hebben? N. knikt ontkennend. Dan zijn er in de zaal die koppijn hebben, want in deze toestand vangt N. dat allemaal op. Als iemand optreedt als genezer of om een diagnose te stellen moet er eerst die wolk zijn, energie, materie informatie, eens dat die wolk er is, is uw waarnemingsvermogen verandert, men stapelt in zich dingen op.

Het is daarmee dat genezers achteraf zelf onwel kunnen zijn en dat kan uren, dagen, weken duren dat dat in u hangt. Voel jij daar iets van? Ik moet eerlijk zeggen dat ik nog nooit iemand tegen gekomen ben gelijk N. Ze is niet groot, dat is altijd een voordeel, en ze heeft een eigenaardige weerstand. Zij kan zwaar zieken incasseren en op dat terrein er nauwelijks iets van voelen en ondergaan dat onaangenaam is. Eigenlijk zou dat een ideale verpleegster zijn.

Wacht, Wie wil er nu een keer op mijn middenvinger nijpen om de energielijnen van de acupunctuur bloot te trekken? Geen schrik hebben he. Het moet iemand anders zijn dan N. Is er nu niemand? Je moet maar juist tasten, aftasten, bij totaal zieke mensen is dat één dun zwart streepje of lint. Bij gezonde mensen kan dat per vinger zo breed zijn. Hoe gezonder hoe breder, maar bij zieke mensen, ja dat verschrompeld dat tot een zwart streepje.

Ge mag geen schrik hebben. Ik zal me zo zetten dat je kunt zien. met uw twee duimen, ga maar zachtjes, niet hard, tot hier, zijn er die dat voelen.. als ingreep, en keer terug, zo maar traag, .. zijn er die die beweging voelen?... Ja, nu hou je stil, je houdt uw handen open, voorzichtig. Wat voor kleur zit er hier, in die fijne stof die een sprong maakt, die rond N. gaat, de aarde in? Iemand zegt 'groen'. Ja die eerste indruk is de juiste, maar in het Westen: vraagt men zich teveel af of het wel waar zal zijn? Zou ik er niet nevens zijn? Men heeft teveel schrik om fouten te begaan. Uw zielelichaam begaat geen fout. Achteraf kun je zeggen: wat betekent dat groen? Dan begin je het zuiver rationeel te verwerken, maar die eerste indruk is de juiste.

Nu neemt N. contact met mijn zielelichaam. Beide zijn gefusioneerd. Eigenlijk zijn het de vingers van N. die ik U overdraag en jij tracht contact te hebben en na een tijd gaat er een kleur in uw geest opkomen. Je mag zelfs een goed nijpen om contact te hebben want je duwt dat werkelijk bloot. Ik zie het ze heeft het al vast. Het is blauw maar eerder naar de lichte kant. Goed, prachtig, dus je ziet, ...

Ik heb u gesproken over het feit dat de mens twee zielelichamen heeft. Men heet dat astraal en etherisch. En het etherische als je sterft gaat dat mee met het stoffelijke overschot. Als iemand net begraven is op een kerkhoven zien sensitieven daar slingers van fijnstoffelijkheid. Vandaar dat je sensitieve mensen met geen stokken op een kerkhof gaat krijgen. Omdat ze dat in zich voelen trekken en dat is geen aangenaam gevoel. Hetzelfde gedurende de begrafenis zelf. Sensitieven gaan niet te dicht bij de kist staan als het enigszins mogelijk is omdat de kist dat uitstraalt. En dat vermoeit.

Het astrale type van fijne stof sterft niet, dat is onsterfelijk, dat maakt de schim uit, welnu de linkerkant en de rechterkant van dat etherische zielelichaam dat sterfelijk is, heeft twee kleuren. Deze kant is meer groengrijs en de andere kant is meer roodachtig grijs. Ik trek daar uw aandacht op, je kunt dat nooit in teksten toelichten, je moet dat demonstreren. Dan onthoud je dat...

Wat denk je dat er gebeurt met dat zielelichaam van een patiënt als de verpleegster van de ene kamer naar de andere gaat en de veelgebruikte thermometers uitdeelt. Ze worden nadien wel chemisch gezuiverd, maar het fluïdum, het zielelichaam van de zieken blijft er in hangen. En dus wordt zo een thermometer een opeenstapeling van kleine dosissen zieke zielestof, die van de ene patiënt naar de andere gaat.

Ik zal het maar zeggen, ik heb dertig dagen alleen op een kamer in een ziekenhuis gelegen en alle dagen zijn ze daar. Twee keer per dag komt men uw koorts opmeten. Wat denk jij, waar word je getroffen als je een thermometer hier onder de arm steelt? Wie heeft daar een vermoeden van? Je doet alsof je de thermometer insteekt die u gegeven wordt door een verpleegster. En je denkt aan uw fijnstoffelijk zielelichaam. Waar werkt zich dat uit? In welk deel van het lichaam? De meeste hebben al een intuïtie. Iemand zegt; het hart. Zijn er die een andere indruk hebben? Iemand zegt: de rug . Ja, inderdaad, weet je waarom, dat verschilt van vrouw tot man. Bij vrouwen in de rug, bij mannen in de hartstreek. De geslachten spelen ook een enorme rol in die dingen. En dat komt omdat een vrouw op dat gebied veel opener is en dat trekt in haar chakra's. In de ruggengraat van beneden naar boven zijn er openingen die wervelbewegingen maken. De ene beweging is zo dat energie vanuit de kosmos opgenomen wordt en in de mens trekt de andere is zo dat energie uitgestraald wordt. En dat heet men met dat Oosterse woord 'chakra'. Een juiste Nederlandse term zou zijn wervelkanaal maar dan in twee richtingen. Alle verrichtingen van lichamelijke en stoffelijke aard weerspiegelen zich in die ziel, echter niet in het pure 'ik' want dat is uitsluitend geestelijk, immaterieel. Wel in dat fijnstoffelijk lichaam, vooral in het etherische.

We gaan een beetje rusten. N. ben je niet te moe? Niet slaperig? Je weet het nog, als iemand zwaar energetisch geladen is, is hij slaperig. Mensen die niet goed slapen missen van die fijnstoffelijke energie. Dan zijn ze nerveus en liggen te woelen. Het slaapmiddel is dus: het uit de kosmos trekken van die energie. Hierbij help een trinitair gebed. Ieder gevoel van gevaar trekt weg, van zorg, dat vervluchtigt allemaal en men slaapt in.

N. tracht nu voorzichtig recht te staan en dat lukt vrij gemakkelijk. Zijn er die die beweging voelen? Dat is het verschil met u he, zij heeft nu zodanig veel fijne stof en energie dat zij niettegenstaande haar zwaar geladen slaperige toestand, toch vlot kan opstaan. Dat is het verschil tussen mensen. Ongelooflijk hoe individueel dat is.

Nu begrijpt jij waarom de alternatieve geneeskunde alle medicatie liever individualiseert. Als ik in een apotheek kom, om een medicijn te halen voor in te slapen, of iets nodig heb voor de spijsvertering te bevorderen, zo een medicijn is bijna altijd onvolledig en kan met wat anders aangevuld worden. Het werkt b.v. beter als je ook nog denk aan de medicinale en fijnstoffelijke werking van een plant of twee en die dosis moet niet meer zijn dan b.v. een vierkante mm van een stukje van die plant. De juiste plant zal in uw geest en verbeelding opkomen, je zal daar niet moeten naar vragen. Aan de apotheker vraag je dat niet. Als ge thuis komt zoek je in een medicinaal plantenboek op wat u van nut kan zijn en die neem je dan met uw medicijn van de apotheker. Praktisch altijd zijn er een paar planten die er moeten bijkomen, in hele kleine dosis, minder dan mm². Het gaat niet om de biologische werking, wel om de fijnstoffelijke. Als het vloeistof is, een plantenextract b.v., kan dat in thee, of een druppel op uw pols. Waarom, omdat dat zo fijnstoffelijk onmiddellijk in uw bloed komt.

Vrouwen zijn bezorgd om hun lijn, ik kan dat begrijpen. In vele gevallen is zwaarlijvigheid de biologische reactie voor serieuze psychische problemen. Was het niet door verdikking dan moet men de psycholoog raadplegen. Het biologische lichaam is een soort van opvangsysteem dat psychische moeilijkheden omzet. Men noemt dat psychosomatisch. Somatisch wil zeggen lichamelijk. De oorsprong is in het denk en gemoedsleven, maar het wordt 'soma' het Griekse woord voor 'lichamelijk'. Als je plots puistjes krijgt of wat weet ik, in veel gevallen niet in allemaal, kan het ook besmettelijk zijn. De oorzaak kan een overbelast zielelichaam zijn en het biologische lichaam 'verwerkt' dat via die puistjes. Dus is dat niet zo negatief te zien.

N., is die slaperigheid daar nog? We gaan vertrekken he. Als ze nu te geweldig beweegt zou dat niet goed zijn. Met mijn gedachten laat ik ze nu progressief uittreden .. want de gedachte speelt een hoofdrol. Het is daarmee dat antieke en archaïsche godsdiensten zeggen: let op uw gedachten. Gedachten zijn meer dan pure ficties. Ze beïnvloeden uzelf vooral op dat fijnstoffelijk gebied. Ik ga me nu zachtjes verwijderen. Voel jij daar iets van N. ? Als ik mij verwijder.. Of niet? N.: Het is koud.

Mensen die kouwelijk zijn, dat is praktisch altijd omdat hun zielelichaam beneden peil is. Wacht he, mensen die altijd kou voeten hebben en zo, we gaan dat nu activeren. Ontbloot eens uw armen, ja alle twee. Kijk hoe ik dat doe, er een beetje in kneden, maar rustig, want ze mag geen kou krijgen, begint ge warm te krijgen?... Ik ga me nu verwijderen, niet te geweldig,

.. is nog koud? Altijd een beetje he. Eigenlijk is N. een ideaal proefpersoon. Knijp in mijn armen, nog, zo onttrek je energie van mij en die komt in u. Knijp maar nog, tot wanneer je begint zweverig te worden. Nu perst ze letterlijk uit mij die energie. En wat voelt ge nu? Koud? Heb je warm? Je hebt het gezien, mijn afscheid, ik mag N. niet lossen zonder dat ze een nieuwe dosis van energie uit mij geperst heeft. Dat is simpel, en ze heeft gelukkig haar nagels in mij gezet want juist onder die nagels is er een soort van toevoer die zeer sterk is. Ja, ik denk dat het goed is, oogjes open, lach ne keer naar iedereen. (algemeen gelach).

Dus ik denk dat die begrippen fijne stof, levenskracht en energie dat die meer beginnen te leven en ik denk ook dat je ziet hoe deskundig dat dat moet gebeuren. Anders bega je fouten. Als ik ze met kou naar huis laat gaan, dan zal ze het de hele nacht nog koud hebben, en zich niet kunnen verwarmen, tenzij met een likeur. N. heeft een sterke occulte structuur. Ik heb nu opzettelijk mijn toevoer van energie naar haar even opgeschort en ik wist bijna zeker dat ze ging zeggen dat ze kou kreeg.

Iedereen in het klaslokaal is mee in haar getrokken. Het gevolg is, het kan gebeuren dat N. deze nacht dun slaapt, d.w.z. slapen en niet slapen, en dat je in je slaap overwegend bewust zult voelen. Maar je zult je morgen weer fris voelen. Je hebt nu een dosis energie opgedaan van mij en je hebt ze ook verspreid, van mij uit naar iedereen in het klaslokaal. Want de achtergrond van dit experiment is ook dat jullie allen bestand zouden zijn tegen kinderen die u bij uw lesgeven zouden uitputten. Iedereen heeft zo'n kinderen in zijn of haar klas. Je hebt kinderen die lief zijn, maar je hebt er andere die u bijzonder kunnen uitputten. Wel, de inwijding die jullie allen hebben meegemaakt bij dit experiment, is bedoelt om u tegen zulke uitputting beter te beschermen.